

ipek kurşuncu

09.05 / 01.06 / 2013

SİRK KASABADAN AYRILDI
THE CIRCUS HAS LEFT TOWN

www.alanistanbul.com

Yayımlayan - Published by:

Alan İstanbul

Asmalı Mescit Caddesi

No: 5/2 Tünel – Beyoğlu

info@alanistanbul.com

Koordinasyon - Coordination: Seçil Alkış

Tasarım - Design: Bürkan Özkan

Fotoğraf / Photograph: Kayhan Kaygusuz

Çeviri - Translation: Emre Eren

Copyright © 2013

ipek kurşunçu

**SİRK KASABADAN AYRILDI
THE CIRCUS HAS LEFT TOWN**

Aidiyet Arayan Figürler

Figures Searching for a Sense of Belonging

Dolaşmaya ya da seyre devam ettiğimizde hep bir şeyler yakalarken başka şeyleri kaçırma algısı oluşsa da reel olmayan aidiyet arayan figürler bize yaşamla ilgili birçok ifade sunar.

Aidiyet arayan figürlerin ilk bakıştaki 'güzel' algısı izleyene son kertede kendisini gösterir ki izleyen kendisiyle ya da resimle yüzleşmek zorunda kalır. Tüm figür ve elemanlar organik bütünlüğü ve birlikteliği olmasına rağmen bir yandan geçici olanın içine de meylettirir. Bir anda yakaladığımızı bir anda kaybetme fikri beliriverir, belki de bu oyunun kuralı da böyle bir şeydi. Hep görmek istediğimizi arasak da görünen bizi başka bir fantastik dünyaya iter. Oyunun içindeki oyun paranoyası ya bizi alıp bu dünyada dolaştırır ya da kendi zaaflarımızla karşılaşma korkusuyla bu oyundan uzaklaştırır. Dolaşmaya ya da seyre devam ettiğimizde hep bir şeyler yakalarken başka şeyleri kaçırma algısı oluşsa da reel olmayan aidiyet arayan figürler bize yaşamla ilgili birçok ifade sunar. Figürlerde kendimizi aramaya başlarız, kendimizle ve yaşamımızla kaygan ya da belirgin bağlar kurmaya çalışırız. Yaşam bir oyun muydu? Bizler oyuncu muyduk? Rollerimiz neydi? Hep bir maske içinde mi kendimizi ortaya koyuyorduk? Hep bir arayış, bir umut, bekleyiş bizim bağımız mıydı? Bizler de bir aidiyet arama oyununda mıydık, değil miydik? İşte İpek Kurşuncu bizi bu oyuna davet ederken kendi oyunumuzla da bizi yüzleştirmesi tam da sanatın yüzeysel ve içeriksiz algılanan yanından daha öte bir şeydir.

As we continue wandering or watching, unreal figures, seeking a sense of belonging, present us with a variety of expressions about life, despite the perception of missing other things while always capturing something else.

The initial perception of 'beauty' provided by the figures searching for a sense of belonging mirrors the spectator so that the spectator is compelled to face himself/herself or the painting. Despite their organic plenitude and unity, all figures and elements present a proclivity for the temporary. The idea of suddenly losing what we suddenly captured emerges, this may indeed be the rule of the game. Even if we seek what we always want to see, the apparent pushes us into a different fantastic world. The paranoia of a game inside a game either makes us wander around in this world or pushes us away from this game with the fear of encountering our own weaknesses. As we continue wandering or watching, unreal figures, seeking a sense of belonging, present us with a variety of expressions about life, despite the perception of missing other things while always capturing something else. We start seeking ourselves in these figures and try to establish slippery or tangible connections between ourselves and our lives. Is life a game? Are we players? What are our roles? Are we always presenting ourselves behind a mask? What is our connection: a quest, a hope or an expectation? Are we also involved in a game of seeking a sense of belonging or not? The fact that İpek Kurşuncu invites us to this game while making us face our own game, is something beyond the superficial or superfluous perception of art.

"The Circus Has Left Town // Sirk Kasabadan Ayrıldı" adlı sergisi gerek bir fikre ya da ideaya bağlanması, gerekse biçimsel etkisindeki bütünlüğü bağlamında yetkin bir sonuç ortaya koymakla birlikte Kurşuncu'nun kendi dünyasında var olanı da hissettirmekte ya da ele vermektedir. Sergideki; "Mary Ann knows how to levitate", "Queen of hearts and the carousel waltz", "Henry the horse's voluntary kidnapping service", "Mary Ann from room service knows good ghost stories" isimli çalışmalarla siyah beyaz çalışmalar ana fikri oluşturmakta fakat atlıkarınca kurgusu ise bu bütünselliğe son noktayı koymaktadır. "Mary Ann knows how to levitate" ve "Queen of hearts and the carousel waltz" isimli çalışmalarda bir bütün gibi gözüken figürlerin sembollerle desteklenmiş kurgusu kendi varlığımızın bize eklenmiş diğer şeylerle anlam ya da değer kazandığının bir işareti gibi ortaya çıkmakta bir yandan da bu bütünlüğün bir daim olmadığı, bir an sonra yok olup gideceği ve başka şeylerle yeniden oluşacağı yanılması da doğurmakta ve geçicilik paradigması anlam kazanmaktadır.

"Henry the horse's voluntary kidnapping service" isimli çalışmada da bütünlük içerisindeki figürlerin sembollerle desteklenmiş kurgusu ilk yanılma olarak göze çarpar. Bu bütünsel yapının kendine yer aramışçasına biraz tereddütlü de olsa sola doğru hareket etmesi, kendine yeni bir aidiyet, yeni bir anlam, yeni bir rol belki de yeni bir mekan arayan insanın sembolik ifadesi olarak ortaya çıkar. Bu arayış, insanın bazı şeyleri kaybedip, yeni şeylerle eklenip yeni bir bütünselliğe yönelişini de vurgular.

"Mary Ann from room service knows good ghost stories" isimli çalışma ise mitolojik sembollerin eklektik bir biçimde yan yana gelmesiyle birlikte yine bir bütünsellik oluştursa da figürlerin rollerinde de bir ayrılık varlığını hissettirir. Figürler, bu bütünsellikten ayrılmaya çalışan kendi gerçeğini ya da rolünü arayan varlıklara dönüşür. Bu bütünselliği bozmaya çalışan zaafı mıydı bilinmez ama yaşamın kuralı belki böyle bir şeydi. Belki de kendimizi bu üç figürden biriyle özdeşleştirmemizi istiyordu kurgu.

Her exhibition, "The Circus Has Left Town", makes us feel or reveals that which exists in Kurşuncu's own world, while connecting with an idea and presenting a qualified outcome with respect to the plenitude of its stylistic impact. The black & white works, "Mary Ann knows how to levitate", "Queen of hearts and the carousel waltz", "Henry the horse's voluntary kidnapping service" and "Mary Ann from room service knows good ghost stories", comprise the main theme, but the carousel structure becomes the culmination of this plenitude.

The structure of the seemingly whole figures that is supported by symbols in "Mary Ann knows how to levitate" and "Queen of hearts and the carousel waltz", emerges somewhat as a sign that our existence has gained a meaning or value with other things that have been incorporated into it, meanwhile bringing about the illusion that this plenitude is not lasting, that it is ephemeral and will be reborn with other things, signifying the paradigm of transience.

In the work titled, "Henry the horse's voluntary kidnapping service", the structure of the figures in plenitude that is supported by symbols, strikes the eye as an initial illusion. The somewhat hesitant sideways movement of this integral structure, as if it is seeking a place of its own, emerges as the symbolic expression of the person searching for a new sense of belonging, a new meaning, a new role and maybe a new place. This quest also underlines the orientation of the person to a new plenitude, while losing certain things and incorporating new things.

On the other hand, the work titled, "Mary Ann from room service knows good ghost stories", forms a plenitude by the eclectic juxtaposition of mythological symbols, meanwhile evoking a divergence in the roles of these figures. The figures are transformed into entities seeking their own realities or roles that are trying to break off from this plenitude. Whether it is their own weaknesses that are trying to disrupt this plenitude is unknown, but this could very well be the code of life. It could also be that the structure wants us to associate ourselves with one of these three figures.

Farklı hayvan kafalarıyla sembolleşen siyah beyaz çalışmalardaki figürler bütünsellikten ayrılmış kendi rollerini bulmuş insana ya da istedikleri rollere bürünmüş insanlara işaret ederken, atlıkarınca kurgusu ise bir başlangıç ya da arda kalan bir son olarak tüm sergide bir mihenk taşı olarak ortaya çıkmaktadır.

Bugün sanat dilinin yüzeyselleşmesine, grafikleşmesine, ezber oluşturmaya ne denir bilinmez ama içeriksizleşmesine; yüzleşmemenin, kaçışın ya da kolaycılığın bir ifadesidir denebilir. Tam bu noktada İpek Kurşuncu'nun içerikle kurduğu oyun bizim sanatıyla ya da resimleriyle alışverişimizi sağlayan esas unsurdur. Son tahlilde gel, gör, izle, düşün.

The figures in the black & white works, symbolized with different animal heads, allude to people who have been separated from the plentitude to find personal roles or people who have assumed the roles of their choice, meanwhile the carousel structure emerges as the touchstone of the entire exhibition as a beginning or an end that remains.

Who knows what to call the transformation of today's artistic language into a superficial or graphic language or a recitation, but the hollowing out of its content may be evaluated as an expression of the inability to confront, or evasion or escapism. Just at this point, the game constructed by İpek Kurşuncu with the content is the essential element that enables our interaction with her art or paintings. In the final analysis come, see, watch and think.

Doç. Mustafa Orkun MÜFTÜOĞLU

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Öğretim Üyesi
Mimar Sinan Fine Arts University Faculty Member

Always having dirt to play around it, 2013, Tuval tizerine akrilik
Acrylic on canvas, 180x180 cm

Doris, 2013, Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas, 17x17 cm

Kimberley, 2013, Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas, 19x22 cm

Dolores, 2013, Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas, 24x20 cm

Brigida, 2013, Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas, 17x20 cm

Mathilda, 2013, Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas, 14x22 cm

Clarissa, 2013, Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas, 24x18 cm

Dahlia, 2013, Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas, 15x25 cm

Beatrice, 2013, Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas, 16x24 cm

Blytha, 2013, Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas, 13x23 cm

"It's stage time Mary Ann!", 2013, Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas, 150x190 cm

You can not See Them When It is Light (this is the reason we go at night), 2013, Tuval üzerine akrilik/Acrylic on canvas, 150x190 cm

Mary Ann Knows The Trick of Levitation, 2012, Tuval üzerine karışık teknik
Mixed media on canvas, 100x200 cm

Queen of Hearts and Carousel Waltz, 2012, Tuval üzerine karışık teknik
Mixed media on canvas, 100x200 cm

Mary Ann From Room Service Knows Good Ghost Stories, 2012, Tuval üzerine karışık teknik
Mixed media on canvas, 100x200 cm

Henry The Horse's Voluntary Kidnapping Service, 2012, Tuval üzerine karışık teknik
Mixed media on canvas, 100x200 cm

One's trash is another's treasure, 2013, Buluntu Nesne
Obtained Object, 145x90x30 cm

İpek Kurşuncu

1984 İstanbul doğumlu Kuşuncu, Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim bölümünden mezun oldu. Yıldız Teknik Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi'nde yüksek lisansına devam eden sanatçı, 2008 yılında Yılın Genç Ressamı ödülünü kazandı. Resimlerinde çağdaş Japon sanatı, pop art, new media art etkileri görülen sanatçı anime ve manga kültüründen de besleniyor.

Born in İstanbul, 1984. Graduated from Painting department under the Faculty of Fine Arts in Mimar Sinan University. She is currently continuing her master's degree in Yıldız Technical University, Faculty of Art and Design. She won the "Young painter of the year" in 2008. She uses connotations from modern Japanese Art, pop art, new media art. Signs from anime and manga cultures also visible in her work.

ALAN

www.alanistanbul.com